

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 15 januari 2019 met nummer RvVb-S-1819-0497
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0911-SA

Verzoekende partij	de gemeente HAM , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, met woonplaatskeuze op de zetel te 3945 Ham, Dorpsstraat 19
	vertegenwoordigd door de heer Dirk DE VIS
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG
	vertegenwoordigd door de heer Tom LOOSE

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 31 augustus 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 juli 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van Johan CAERTS namens Greta VANWELDEN en Marina VANWELDEN tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham van 26 maart 2018 ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verkavelingsvergunning onder voorwaarden verleend voor twee loten voor halfopen bebouwing op het perceel gelegen te 3945 Ham, Kolverdijk 8, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 314B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 11 december 2018.

De heer Dirk DE VIS die voor de verzoekende partij verschijnt en de heer Tom LOOSE die voor de verwerende partij verschijnt, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 30 november 2017 dient Johan CAERTS namens Greta VANWELDEN en Marina VANWELDEN (vervolgens: de aanvrager) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham een aanvraag in voor een vergunning voor een verkaveling van twee loten voor halfopen bebouwing op het perceel aan de Kolverdijk 8.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgesteld met een koninklijk besluit van 3 april 1979, in woongebied met landelijk karakter.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 21 december 2017 tot en met 19 januari 2018 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 20 maart 2018 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham weigert op 26 maart 2018 een verkavelingsvergunning. De motivering luidt:

“ ...

- *functionele inpasbaarheid: de functie wonen (eengezinswoning) blijft behouden, binnen het woongebied met een landelijk karakter zoals bepaald binnen het gewestplan Hasselt-Genk is de functie wonen (eengezinswoning) aanvaardbaar;*
- *mobilitéitsimpact: de mobiliteit in het gebied zal niet merkbaar veranderen door het verkavelen van een perceel tot twee loten;*
- *schaal ruimtegebruik en bouwdichtheid: Overwegende dat de gemeente Ham een beleid rond kernverdichting heeft. Dat het de verdichting naar gesloten en halfopen bebouwing, of meergezinswoningbouw wilt bevorderen binnen de verschillende woonkernen van de gemeente Ham. Dit heeft als gevolg dat er binnen de gebieden buiten de kernen niet verdicht kan worden door bebouwing met gesloten of halfopen bebouwingsvormen, of meergezinswoningbouw. Hier kan enkel verdicht worden door herverkavelingen/verdelingen naar percelen met open bebouwing en met als functie eengezinswoning. Deze percelen voor open bebouwing hebben een minimum breedte van 15m op de voorgevelbouwlijn. Overwegende dat het perceel waar de aanvraag betrekking heeft niet gelegen is binnen een woonkern. Het perceel is gelegen binnen een uitloper van het woongebied, een woonlint, met achterliggend agrarisch gebied. Er zijn onvoldoende voorzieningen aanwezig binnen de directe ruimtelijke omgeving om op deze locatie te verantwoorden dat er een verdichting tot twee percelen in halfopen bebouwing mogelijk is;*
- *visueel-vormelijke elementen: zijn aanvaardbaar, de verkavelingsvoorschriften voorzien het gebruik van materialen die gebruikelijk zijn voor woningbouw;*
- *cultuurhistorische aspecten: niet van toepassing;*
- *bodemreliëf: wijzigt niet;*
- *hinderaspecten: er zal geen hinder ontstaan door het verkavelen van een perceel tot twee loten voor halfopen bebouwing, er werden geen bezwaren of opmerkingen ingediend tijdens het openbaar onderzoek;*

...”

Tegen die beslissing tekent de aanvrager op 24 april 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 juni 2018 om het beroep voorlopig niet in te willigen onder voorbehoud van een aanpassing van het verkavelingsplan en van de voorschriften betreffende de bouwbreedte, de kroonlijsthoogte en de dakhelling.

Na de hoorzitting van 26 juni 2018 beslist de verwerende partij op 26 juli 2017 om het beroep in te willigen en op grond van een aangepast plan een verkavelingsvergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert:

“ ...

Overwegende dat de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening (conform art. 4.3.1. VCRO) wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen :

- *Functionele inpasbaarheid*

De aanvraag omvat twee grondgebonden wooneenheden in half open bouwvorm in een woonstraat met voornamelijk eengezinswoningen in open bouwvorm. De voorgestelde loten hebben een oppervlakte van 6a 05ca en een perceelbreedte van 12.11m;

- *Art.4.3.1 §2.2° stelt dat het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van het aangevraagde echter rekening houdt met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook de volgende aspecten in rekening brengen:*

a) beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in punt 1° ;

b) de bijdrage van het aangevraagde aan de verhoging van het ruimtelijk rendement voor zover:

1) de rendementsverhoging gebeurt met respect voor de kwaliteit van de woon- en leefomgeving;

2) de rendementsverhoging in de betrokken omgeving verantwoord is;

Aan deze voorwaarden wordt voldaan in voorliggend voorstel (zie ook verdere bespreking van de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid).

De aanvraag is functioneel inpasbaar in zijn omgeving;

- *De mobiliteitsimpact*

De woonfunctie is een laagdynamische activiteit en de mobiliteitsimpact is in voorliggend voorstel dan ook verwaarloosbaar;

- *De schaal*

Het bestaande perceel heeft een oppervlakte van ca. 12a10ca in het woongebied met landelijk karakter. De voorgestelde verkaveling voorziet twee bouwloten in half open bouwvorm met een gevelbreedte van telkens min 8m en max 9.11m. De bouwdiepte bedraagt max 15m op het gelijkvloers en max 12m op de verdieping.

De mogelijke bouwhoogte bedraagt max twee bouwlagen met een dak (nokhoogte max 11m).

Op de aanpalende percelen bevinden zich wooneenheden van twee bouwlagen en een hellend dak.

De mogelijke afmetingen van de bouwvolumes op de voorgestelde loten zijn dan ook aanvaardbaar in zijn ruimtelijke context en zijn gangbare afmetingen voor woningbouw.

De rendementsverhoging gebeurt met respect voor de kwaliteit van de woon- en leefomgeving. De rendementsverhoging is in de betrokken omgeving verantwoord;

- *Het ruimtegebruik en de bouwdichtheid*

De bouwdichtheid bedraagt ca. 14.75 w/ha, hetgeen beantwoordt aan het streefcijfer in het buitengebied. Omwille van de ligging in een woongebied met landelijk karakter en gezien de afstanden van de bebouwingen tot de perceelgrenzen op de aanpalende percelen, is het aangewezen de mogelijke bouwbreedte op voorliggende percelen te

beperken tot ca. 8m, zodat de afstanden tot de perceelgrenzen ca. 4m bedragen. Het is aangewezen het verkavelingsplan en de verkavelingsvoorschriften aan te passen.

- Visueel-vormelijke elementen

De verkavelingsvoorschriften bepalen dat met esthetische en duurzame materialen dient gewerkt te worden. Bij halfopen bebouwing dienen de gevelmaterialen aangepast te worden aan de eerstbouwende.

Het is aangewezen om ook de kroonlijsthoogte en de dakhelling op deze manier vast te leggen (aan te passen aan de eerstbouwende);

- Cultuurhistorische aspecten

n.v.t.;

- Het bodemreliëf

De verkavelingsvoorschriften dat het bestaande reliëf maximaal moet gerespecteerd worden. Eventuele reliëfwijzigingen kunnen toegestaan worden, als ze in hun ruimtelijke omgeving verantwoord zijn en mits grondverzet en wateroverlast op eigen terrein worden opgevangen;

- Hinderaspecten /Gezondheid / gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Indien het verkavelingsplan en de –voorschriften worden aangepast aan bovenstaande opmerkingen is er geen hinder naar de omgeving te verwachten. Tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de vergunning slechts kan worden verleend indien het verkavelingsplan wordt aangepast, met name :

- de mogelijke bouwbreedte op voorliggende percelen dienen te worden beperkt tot ca. 8m, zodat de afstanden tot de perceelgrenzen ca. 4m bedragen.

Overwegende dat aanvrager een gewijzigd plan bezorgde dat voldoet aan bovenvermelde vereisten;

Overwegende dat de verkavelingsvergunning voorwaardelijk kan worden verleend;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunning kan worden verleend na beperkte aanpassing van de plannen; dat de aanpassing van de plannen voldoet aan de voorwaarden die opgenomen werden bij dit artikel; dat de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening; dat de wijzigingen tegemoet komen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend; dat de wijzigingen geen schending van de rechten van derden met zich mee brengen;

dat deze planaanpassingen enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken en er enkel op gericht zijn aan de eerdere opmerkingen in het advies van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar tegemoet te komen en de oorspronkelijke aanvraag in essentie niet wijzigd;

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering is maar aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid aangetoond wordt en dat de verzoekende partij minstens een ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet de hoogdringendheid als volgt uiteen:

“ ...

In casu vordert beroeper de schorsing van de bestreden beslissing.

De schorsing is hoogdringend en steunt op voldoende ernstige middelen

De aanvrager beschikt momenteel over een uitvoerbare vergunning.

Zolang de bestreden beslissing niet is vernietigd kan de aanvrager op basis van de bestreden beslissing een omgevingsvergunning voor bouwen van 2 halfopen woningen aanvragen.

Met de vordering tot schorsing wil beroeper voorkomen dat er eventuele nutteloze kosten worden gegenereerd zowel voor de aanvrager als voor het vergunningverlenend orgaan.

Het eventueel verlenen van een vergunning voor het bouwen van 2 halfopen woningen zou, zo de onderliggende verkaveling wordt vernietigd toch een administratieve chaos creëren.

Het algemeen belang zou onevenredig zwaar worden geschonden vermits de administratie van de vergunningverlenende overheid aan het werk wordt gesteld voor een misschien nutteloze onderneming

Er zou belastinggeld nutteloos worden gespendeerd terwijl andere burgers nutteloze wachttijd zouden moeten ondergaan omwille van de behandeling van een eventueel nutteloze aanvraag.

De middelen van de lokale vergunningverlenende overheid zijn beperkt en moeten in het algemeen belang , zo adequaat en performant mogelijk worden ingezet.

(...)

Een schorsing houdt voor de aanvrager geen onevenredig zware nadelige gevolgen in.

De aanvrager lijdt door een schorsing geen materieel verlies integendeel de schorsing heeft als resultaat dat de aanvrager zekerheid zal krijgen en geen nodeloze inspanningen moet doen.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

De schorsing bij hoogdringendheid (in kortgeding) wordt gevraagd door de verzoekende partij omdat op basis van de bestreden verkavelingsvergunning omgevingsvergunningen voor het bouwen van twee halfopen woningen kunnen worden aangevraagd en “eventueel” verleend en een gebeurlijke vernietiging achteraf van de verkavelingsvergunning zou leiden tot een “administratieve chaos”. De verzoekende partij stelt ietwat warrig dat met de vordering tot schorsing een “nutteloze aanvraag” met bijbehorende “nutteloze kosten” (voor zowel aanvrager als vergunningverlenend bestuur) wordt voorkomen.

Ons college wenst hiertegen in te brengen dat deze summiere uiteenzetting manifest niet voldoende is om een hoogdringende behandeling van de zaak te verantwoorden.

Het schorsingsverzoek gaat uit van de gemeente Ham.

Volgens de vaste rechtspraak van uw Raad kan er in hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) slechts sprake zijn van persoonlijke nadelige gevolgen, indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaken of bestuursopdrachten waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen (...).

Allereerst moet al worden vastgesteld dat de verzoekende partij nergens op een of andere wijze poneert, laat staan op concreet onderbouwde wijze, dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaak zou verhinderen en de werking van haar diensten zo in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

De uiteenzetting van de verzoekende partij mist duidelijk de vereiste invalshoek voor een verzoek tot schorsing als bestuurlijke overheid ingediend.

De verzoekende partij komt niet verder dan te beweren dat er “administratieve chaos” zou zijn bij een gebeurlijke vernietiging en “nutteloze kosten” (voor zowel aanvrager als vergunningverlenende overheid), maar gaat hierbij wel uit van een aantal hypothesen die zich manifest niet hoogdringend aandienen, nl. dat er nu onmiddellijk stedenbouwkundige vergunningsaanvragen zouden worden ingediend, dat deze tot een positieve uitkomst zouden leiden waarbij er minstens één omgevingsvergunning zou worden toegekend én dat de huidige bestreden verkaveling achteraf dan zou worden vernietigd door uw Raad.

Het is evenwel duidelijk dat een schorsing van de verkavelingsvergunning niet bij hoogdringendheid kan worden verantwoord louter en alleen omdat een later eventueel toegekende stedenbouwkundige vergunning zijn rechtsgrond zou verliezen indien de verkavelingsvergunning zou worden vernietigd.

Er is nog geen sprake van een dergelijke vergunningsaanvraag, laat staan dat er al (zeer snel) een positieve beslissing zal zijn (genomen) over deze aanvraag.

De verzoekende partij toont dan ook op geen enkele manier aan waarom een schorsing van de verkavelingsvergunning zich nu al zou opdringen.

Daarenboven maakt de verzoekende partij wel gewag van “administratieve chaos”, maar laat zij volledig na concreet aan te geven wat zij precies hiermee bedoelt. Het lijkt zeer weinig plausibel dat een gebeurlijke vernietiging van de verkavelingsvergunning tot “administratieve chaos” zou leiden. De verzoekende partij geeft ook op geen enkele wijze aan waarom de uitoefening van haar taak zou verhinderd zijn of in ernstige mate bemoeilijkt worden.

Ook het aspect van de beweerde “nutteloze kosten” kan niet in rekening worden gebracht bij de verantwoording van enige hoogdringendheid in deze zaak.

Dit gaat al helemaal niet op, in zoverre de verzoekende partij het heeft over kosten die niet zichzelf maar de vergunningsaanvrager zou maken bij het indienen van een beweerd “nutteloze” stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Dergelijk nadeel is niet alleen niet ernstig, maar bovenal geen persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

Er kan verder ook niet worden ingezien hoe de verzoekende partij een schorsing kan verantwoorden door gewag te maken van eigen “nutteloze kosten” (doordat de overheid “aan het werk wordt gesteld voor een misschien nutteloze onderneming”). Dit is allemaal niet ernstig.

De uiteenzetting van de verzoekende partij schiet schromelijk te kort in het licht van de hoger vermelde rechtspraak van uw Raad. De verzoekende partij laat volkomen na de werkelijke omvang en het persoonlijk karakter van de nadelige gevolgen die zij vreest, te concretiseren.

Zij beperkt zich tot het louter poneren van een aantal hypotheses, die op geen enkele manier worden onderbouwd, laat staan worden geconcretiseerd aan de hand van enig concreet stuk of element zodat deze een gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing allerminst kunnen verantwoorden.

Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt niet, minstens niet afdoende, in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken en bestuursopdrachten zal verhinderen of in ernstige mate zal bemoeilijken. De verzoekende partij toont evenmin aan in welke mate de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen.

Tot slot moet nog worden opgemerkt dat de verzoekende partij, in haar uiteenzetting omtrent de hoogdringendheid, ook niet beweert dat haar stedenbouwkundig beleid zou worden doorkruist bij een uitvoering van de verkavelingsvergunning.

In dit verband wenst ons college er nog op te wijzen dat hoe dan ook het loutere feit dat ons college in een concreet dossier een andere opvatting heeft dan de verzoekende partij omtrent de aanvaardbaarheid van de verkaveling, en in die zin eventueel zou ingaan tegen het beleid van de verzoekende partij, op zich niet volstaat om te kunnen spreken van een situatie die tot een hoogdringende behandeling noopt.

De verzoekende partij maakt trouwens nog niet eens duidelijk in welke besluitvorming haar beweerde “kernverdichtingsbeleid” veruitwendigd werd. Dit is niet ernstig.

Op basis van al hetgeen voorafgaat, kan uw Raad dan ook niets anders dan oordelen dat de verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aangeeft hoe de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten verhindert of ernstig bemoeilijkt. De verzoekende partij toont evenmin voldoende concreet

en precies aan of, en eventueel hoe, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang brengt.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij aantoont dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

In hoofde van een bestuurlijke overheid, zoals de verzoekende partij, kan er maar sprake zijn van een persoonlijk nadeel, als de bestreden beslissing de uitvoering van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt of als de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen, dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

2.

Wat de verzoekende partij als af te wenden nadelige gevolgen aanvoert, is al te vrijblijvend en hypothetisch om van de hoogdringendheid van haar vordering te overtuigen. De verzoekende partij heeft het over “eventuele” nutteloze kosten die gegenereerd zouden worden, over een administratieve chaos die “zou” ontstaan “zo de onderliggende verkaveling wordt vernietigd”, over een “misschien” nutteloze onderneming waarmee haar administratie belast wordt, over belastinggeld dat nutteloos gependeed “zou” worden, over de nutteloze wachttijd die burgers “zouden” moeten ondergaan als gevolg van de behandeling van een “eventueel” nutteloze aanvraag. De verzoekende partij blijkt zich niet terdege te hebben bezonnen of een dergelijk op veronderstellingen opgebouwde argumentatie in redelijkheid enige kans op overtuigingskracht toegeschreven kan worden.

Het hypothetisch betoog van de verzoekende partij loopt vooruit op, of noopt tot een onderzoek van het middel. De verzoekende partij laat niet na te benadrukken dat het om “eventuele” nutteloze kosten of een “misschien” nutteloze onderneming zou gaan. Of het al dan niet om “nutteloze” kosten gaat, hangt af van de ernst van de aangevoerde onwettigheden. De verzoekende partij ziet over het hoofd dat het bestaan van hoogdringendheid een schorsingsvoorwaarde uitmaakt die afzonderlijk van de ernst van de middelen onderzocht moet worden.

Waar de uiteenzetting van de hoogdringendheid te berde brengt dat burgers nutteloze wachttijd zouden moeten ondergaan en dat de schorsing van de bestreden verkavelingsvergunning ook de aanvrager voor nutteloze kosten zou behoeden, beroept de verzoekende partij zich bovendien op nadelen die haar niet persoonlijk, maar derden zouden kunnen treffen. Of de aanvrager door de schorsing al dan niet materieel verlies zou lijden, doet niet ter zake bij de beoordeling van de vraag of de zaak voor de verzoekende partij hoogdringend is.

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, ontbreekt het in de verantwoording van de hoogdringendheid aan enige argumentatie over een te beschermen stedenbouwkundig beleid.

3.

Er is niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid aangetoond wordt.

B. Ernstige middelen

Omdat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van het middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt tot de beslissing over de vordering tot vernietiging uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 15 januari 2019 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF